

højtærede Minister mente ogsaa, at jeg ikke havde Ret paa det Punkt — angaaende de Bestemmelser, der ere trufne vedrørende Kul-Løsningen, saa skal jeg dertil sige, at det kommer meget an paa, om man ser paa det formelt eller reelt. Formelt har jeg ikke benægtet Berettigelsen; men jeg paastaar, at reelt skader man og tilskudsjætter man den gamle Havn, naar der vedtages Bestemmelser, som medføre, at de private Bolværter ikke kunne benyttes af dem, der løsse Kul, men at de maa gaa til Statens Bolværter, hvor ingen Kulafgift opkræves. Med Hensyn til Kristianshavn ytrede det ærede Medlem, at det var dog for galt, at man af Hensyn til en enkelt Del af Kjøbenhavn ikke skulde kunne foretage en Udvidelse, hvor man vilde. Noget saadant har jeg paa ingen Maade udtalt. Jeg har kun sagt, at den gamle Havn i Birteligheden har lidt Skade ved Frihavns Etablering. Jeg har ikke gjort nogen som helst Paastand om, at man skulde have lagt Frihavnen paa Kristianshavn eller tilraadet nogen som helst Foranstaltning til Fordel for Kristianshavn. Jeg har kun paastaet, at Frihavnen faktisk har skadet den gamle Havn, og det maa man betænke, naar man vil vedblive at give Frihavnen Rente-garanti for Millioner. Naar den højtærede Minister siger, at den Korntraffik, som nu finder Sted i Frihavnen, ikke kunde have fundet Sted i den gamle Havn, fordi denne manglede Oplagspladser m. m., saa maa det erindres, at de Millioner, som den gamle Havn havde opsparret, ere ikke blevne anvendte til den, men til Frihavnen. Hvis de vare blevne anvendte til Pakhuse m. v. i den gamle Havn, saa vilde Traffikken være gaaet dertil.

N. Andersen: Under den interessante Debat, der her er bleven ført om en Forøgelse af Frihavsaktieselskabets Kapital, har jeg savnet et Moment, som dog ogsaa er af nogen Betydning, nemlig en mere indgaaende Omtale af Statskassens finansielle Stilling til dette Spørgsmaal. Det er jo nemlig ingenlunde ligegyldigt, om der er mer eller mindre Udset til, at Statsgarantien for Renten af de 8 Mill. Kr. bliver effektiv eller ej. Nu har jeg ganske vist i Dag hørt en Udtalelse af den højtærede Minister, som gik ud paa, at den højtærede Minister ikke troede, at Garantien vilde blive effektiv, men hvis jeg ikke hørte fejl, sagde den højtærede Minister et Øjeblik forud, at efter den foreløbige Opgørelse af Regnskabet for det foreløbne Driftsjaar i Frihavnen var Nettooverskuddet omtrent 100,000 Kr., og da dette Overflud jo som bekendt skal fordeles med

Halvdelen til Frihavnselskabet og Halvdelen til Havnen, indtil Frihavnselskabet har faaet sin indskudte Kapital forrentet med 4 pCt., er det klart, at den Forrentning, der fremkommer med 100,000 Kr. til Forrentning af i alt 12 à 14 Mill. Kr. vil lade adskilligt tilbage at ønske, saa der er vist ingen Tvivl om, at i alt Fald foreløbig vil Statsgarantien nødvendigvis blive effektiv, med mindre den gamle Havn kan bære Byrden. Derfor forekommer det mig, at det dog har nogen Betydning og dog vel ogsaa burde gøres til Genstand for Overvejelse — jeg haaber, at dette vil se i det Udvalg, der vil blive nedsat, det er for at anmode derom, at jeg har taget Ordet — for det første, om det er aldeles nødvendigt og betimeligt, at Lovgivningsmagten uden videre giver Ret til at udvide Frihavnselskabets Kapital, som her er foreslaaet, og dernæst og navnlig om den Udvidelse, som her foreligger Begæring om, med det samme kan betragtes som en Afslutning, saa at vi dermed kendte den hele Totalrisiko, som Staten har tilkøbt sig, derved at den er gaaet ind paa Rente-garantien. Der er kommet Udtalelser frem i Dag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som for mig i alt Fald har lydt saaledes, at de kunde tyde paa, at der ret vel kunde være Tale om yderligere Udvidelser, og i saa Fald vil det jo rimeligvis komme til at foranledigede, at Statsgarantien i forøget Grad bliver gjort effektiv. Men jeg tvivler dog om, at det kunde være i alt Fald dette Ting's Mening, at det kan være en af de Opgaver, som ligge særlig for os, at betale Rente af flere Millioner for Kjøbenhavns Frihavn. Jeg tvivler dog noget om, at det just er en Opgave af dem, der skulle stilles i første Række, navnlig under økonomiske Forhold af den Natur, som vi have for Tiden. Jeg har ingen Sinde øvet nogen som helst Modstand mod Anlægget af Kjøbenhavns Frihavn. Jeg har ganske vist ingen Sinde kunnet tro paa den lyse, blomstrende Udsigt, der blev udmalet for os fra forskellige Sider, den Gang Spørgsmaalet om Anlægget af en Frihavn ved Kjøbenhavn laa for. Jeg har heller ingen Sinde troet paa den Fare, som Handelsstanden navnlig den Gang saa eller troede at se i Anlægget af en Kanal mellem Østersøen og Vesterhavet. Jeg har ingen Sinde troet paa, at den havde nogen som helst aktuel Betydning. Men det gif vist mig som forskellige andre: vi gif med til at vedtage Lovforslaget om Anlægget af en Frihavn ved Kjøbenhavn — jeg kan sige af opportunistiske Grunde — idet man gif ud fra, at man havde i Kjøbenhavn sat sig fast i